

РЕШЕНИЕ

№ 5124

гр. София, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Калинка Илиева**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **4946** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от „А. С. К. УНИВЕРСИТЕТСКА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ Т." ЕАД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. В. Г., срещу решение от 22.03.2022г., постановено по НАХД № 17900/2021 г., по описа на СРС, НО, 11 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № НП 13- 656/14.05.2020г. на Р. И. - изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор" (ИАМН), с което на дружеството са наложени следните имуществени санкции:

1. Имуществена санкция в размер на 500,00 (петстотин) лева на основание чл.221, ал.2 от Закона за здравето (ЗЗ), за нарушение на чл.86, ал.1, т.1 от ЗЗ;
2. Имуществена санкция в размер на 500,00 (петстотин) лева на основание чл.229, ал.3 от ЗЗ, за нарушение на чл.2, ал.3 от Наредба за осъществяване на правото на достъп до медицинска помощ (НОПДМП), във връзка с чл.246 НОПДМП, във връзка с чл.81, ал.3 от ЗЗ;
3. Имуществена санкция в размер на 1 250,00 (хиляда двеста и петдесет) лева на основание чл.229, ал.3 от ЗЗ, за нарушение на чл.29, т.1 НОПДМП, във връзка с чл.81, ал.3 от ЗЗ;
4. Имуществена санкция в размер на 1 000,00 (хиляда) лева на основание чл.221, ал.2

от 33, за нарушение на чл.86, ал.1, т.1 от 33.

В жалбата си, касаторът счита, че решението е неправилно и необосновано. Излага съображения, че видно от всички документи по административната преписка Д. С. при хоспитализирането си е подписала заявление за допълнително поискани услуги по чл.24а, ал.1, т.1 и т.2 от Наредба за осъществяване на правото на достъп до медицинска помощ, в което декларира, че е запозната с ценоразписа на услугите на [фирма] и с цените и условията за ползване на заявените от нея услуги. Излагат се доводи, че не става ясно защо съдът е приел, че пациентката не е имала възможност да направи информиран избор, доколкото засегнатото лице не приема, че негови права са били нарушени. Сочи се още, че не е установено и доказано нарушение на нечи права. По отношение на нарушението по т.2 от НП касаторът счита, че липсват каквито и да било доказателства, че пациентката не е поискала тези услуги, че не е била доволна от цената или че е отказала да я заплати. По отношение на нарушението по т.3 от НП касаторът счита, че в случая става въпрос за съществено неразбиране на същността на нормативните разпоредби, които регулират избора на лекар/екип от медицински специалисти и понятието „лекуващ лекар“. Сочи още, че в документацията от проверката на ИАМН липсват каквито и да било доказателства екипът от ИАМН да е изследвал въпроса, дали пациентката Д. С. лично е избрала този екип за провеждане на раждането. По отношение на т.4 от НП касаторът излага съображения, че е налице доброволно подписана декларация, с която пациентката заявява, че е запозната с ценоразписа на лечебното заведение, и доброволно заплащане на фактурираната сума. Моли съда да постанови решение, с което да се отмени решението на СРС и да отмени процесното НП.

Ответникът – Изпълнителен директор на изпълнителна агенция медицински надзор не взе становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

СРС е възприел следната фактическа обстановка, въз основа на събраните доказателства, а именно, че на 16.04.2019 г. Д. Ж. С. била хоспитализирана в ОГТХА на „А. С. К. Болница Т.“ по Клинична пътека № 5 „Раждане“, като била създадена ИЗ № 13811. На 21.04.2019 г. пациентката била е изписана без оплаквания, със спокойна оперативна рана. С. е здравноосигурена и извършената медицинска дейност от лечебното заведение по Клинична пътека 5 „Раждане“ била отчетена и заплатена от НЗОК.

При хоспитализирането си пациентката попълнила и подписала декларация за информирано съгласие. При изписването си тя заплатила на касата на лечебното заведение за допълнително поискани услуги - „Такса битово обслужване от 2 до 3 дни (с 2 до 3 нощувки)“ - сума, в размер на 70.84 лв., за което получила фактура № [ЕГН]/21.04.2019 г.

В същата фактура № [ЕГН]/21.04.2019 г., в която била обособена „Такса битово обслужване“, на позиция 2 било вписано основание: „Престой в стая с две легла (на ден)“ с ед. цена: 83.33 лв. и обща цена: 249.99 лв., като на проверяващия екип не била предоставена попълнена и подписана от пациентката „Декларация за избор на стая с две легла“, за което бил съставен протокол за липси, удостоверяващ това обстоятелство.

С Направление за хоспитализация бл. МЗ-НЗОК №7, издадено на 12.04.2019 г. от д-р Е. К. в „А. С. К. Д. Т.“, пациентката г-жа Д. С. била изпратена за планова хоспитализация, с насочваща диагноза „Състояние, присъщо на бременността“. В ИЗ № 1381 1/2019 г., съставена на пациентката, била вписана като лекуващ лекар д-р К.. Изготвена била епикриза, екземпляр от която бил предоставен срещу подпис на пациентката, като екземпляр бил приложен в ИЗ. Епикризата била подписана от д-р Е. К., в качеството ѝ на „лекуващ лекар“.

В попълнена и подписана от Д. С. бланка: „Избор на допълнителни услуги“, била посочена д-р К., като била нанесена сумата 900 лв. Пациентката попълнила и подписала: „Заявление за избор на лекар/екип от медицински специалисти“, за „раждане“, с посочен оператор - д-р К. и екип от медицински специалисти: д-р К., д-р П., ак. Я..

На 17.04.2019 г., под спинална анестезия от д-р Е. К., в качеството ѝ на избран оператор, било извършено „Ниско цервикално цезарово сечение“, описано в оперативен протокол № 250. При изписване от „А. С. К. МБАЛ Т.“ на 21.04.2019 г., Д. С. заплатила на касата на лечебното заведение 900 лв. по фактура № [ЕГН]/21.04.2019 г. за „Избор на екип: Раждане“.

В попълнена и подписана бланка „Избор на допълнителни услуги“ фигурирало „Допълнително обслужване, свързано с престоя на пациента в ЛЗ“, с определена цена от 700 лв. Сумата съответствала на общата сума по фактура № [ЕГН]/21.04.2019 г., където били обособени в три позиции основанията „Допълнително обслужване, свързано с престоя на пациента в лечебното заведение извън осигурените Здравни и Общи грижи (цена за 12 часа- 265 лв.; цена за 24 часа- 400 лв.; цена час- 35 лв.).

При тази фактическа обстановка Софийски районен съд е приел, че по пунктове първи и четвърти от атакуваното наказателно постановление, липсата на надлежна конкретизация относно „такса битово обслужване“ и „допълнително обслужване свързано с престоя на пациента в лечебното заведение извън осигурените здравни и общи грижи“ са от естеството да нарушат икономическите права на ползвателя на здравна услуга (пациента), поради липса на изначална информация - какви суми, за какви услуги и в кои случаи се дължат. СРС е посочил още, че получаването, от страна на дружеството, на сумата от 249.99 лв., с посочено основание „престой в стая с две легла (на ден)“ от потребителя на здравна услуга, без заявено предварително писмено желание, съставлява акт на неправомерно начисление на парични суми.

С оглед гореизложеното съдът е приел, че нарушенията са формални и са довършени с неправомерно начисляване на средства за съответните услуги. Приел е още, че неизпълненото задължение на жалбоподателя към държавата не представлява

маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Предвид гореизложеното съдът е потвърдил изцяло процесното НП.

Преценявайки събраните по делото доказателства настоящият състав на АССГ възприема изцяло изводите на СРС в оспореното решение, поради което на основание чл.221, ал.1, изр.2 от АПК изцяло препраща към мотивите на първоинстанционния съд.

При постановяване на съдебния си акт СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. Събрал е всички относими към спора доказателства, обсъдил ги е и въз основа на тях е стигнал до обоснования извод за доказаност на извършеното нарушение.

С оглед на установените факти по делото съдът намира, че в конкретния случай дружеството е допуснало включването в ценоразписа на услуги, заплащането на които уврежда икономически пациентите, тъй като същите практически са поставени в невъзможност да изберат дали да заплатят тези суми или не. Сочените дейности са пряко свързани с приемането на пациентите в болничното заведение и практически пациентите не могат да откажат заплащането на сочените суми, макар формално да подписват заявления за доброволност на избора при предоставяне на тези услуги. Именно с това и техните икономически права се увреждат, а доколкото сочените дейности не попадат в приложното поле на дейностите, за които е допустимо да се доплаща от пациентите е налице и нарушение на чл. 24а от Наредба за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ.

Съгласно разпоредбата на чл.29, ал.1, т.1 от НОПДМП не се допуска извършването на избор на лекар/екип, който да лекува и наблюдава пациента за цялото време на престоя му в лечебното заведение, в т. ч. на служебно определения от лечебното заведение лекуващ лекар на пациента. Следователно е въведена забрана едно и също лице да съвместява едновременно функциите и на лекуващ лекар и избран лекар и/или участник в екип, който да осъществи конкретни медицински манипулации или интервенции. В настоящия случай лекуващият лекар на пациента е бил д-р Е. К. и същата е била избрана като участник в екип, като е извършила „ниско цервикално цезарово сечение“. За предоставената допълнителна услуга "Избор на екип от медицински специалисти" пациентът е заплатил цена в размер на 900 лева, съгласно ценоразписа на лечебното заведение. По безспорен начин са установени елементите на нарушението от обективна страна, в какво се изразява то и кое е лицето извършител. "Избор на лекар/екип" е изразяване на предпочитание от пациента конкретна интервенция или друга специфична част от диагностично-лечебния процес да му бъде предоставена/осъществена от определен лекар/екип на болницата, а "екип" е лекарят, извършващ конкретната интервенция или друга специфична част от диагностично-лечебния процес, посочена от пациента, заедно с поне един от следните възможни медицински специалисти: друг/други лекари със специалност, различна от специалността на първия лекар, и специалист по здравни грижи" /§ 1, т. 10 и т. 11 ДР на Наредбата за осъществяване на достъп до медицинска помощ/.

Съдът намира, че описанията на нарушенията са безпротиворечиви, а посочените за нарушени норми са ясни и недвусмислени, поради което не се нуждае от допълнително конкретизиране с какви точно действия на лечебното заведение са засегнати икономическите права на пациента. Законодателят не е въвел ограничение, поради което предмет на защита са всички икономически права на пациентите. По тази причина не е необходимо тези права да се изброяват в друга норма, чрез която да

се запълва процесната. Касаторът ясно е разбрал за какво нарушение е санкциониран и е организиран за защитата си.

Въззивният съд е изпълнил задължението си за обективно, пълно и всестранно изясняване на релевантните за конкретния случай обстоятелства, излагайки ясни и убедителни мотиви в подкрепа на крайния извод за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност, поради което обжалваното решение следва да се остави в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.3 от ЗАНН във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 22.03.2022г., постановено по НАХД № 17900/2021 г., по описа на СРС, НО, 11 състав.

ОСЪЖДА „А. С. К. УНИВЕРСИТЕТСКА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ Т." ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Изпълнителна агенция "Медицински надзор" сумата от 80,00 лв. разноски.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.